

בש"פ 5579/17 - אליהו אסיב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5579/17 - ב'

לפני:

אליהו אסיב

ה牒:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה מטעם המ牒 לחייב

עו"ד אריאל עטרי

בשם המ牒:

עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המשיבה:

החלטה

1. ביום 4.5.2017 הוגש נגד המ牒 כתוב אישום המיחס לו שתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 ועבירת אינוס, וביום 24.5.2017 הורה בית המשפט המחויז על מעצרו של המ牒 עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ערך שהגיש המ牒 על החלטה זו נדחה על-ידי ביום 25.7.2017. כמנה לאחר מכן, ביום 26.6.2018, הגיע המ牒 את הבקשה שלפנינו – 'בקשה דוחפה לאיסור פרסום פרטים מזהים'. לטענת המ牒, "כל הנראה בשל טעות וחרף העובדה שההילך ופרטיו חסויים – נכתבשמו של המ牒 בראש ההחלטה וכן פורסמה ההחלטה באתרים המשפטיים השונים" (סעיף 4 לבקשתה). כמו כן ציין המ牒, כי ההחלטה נוספת על-ידי בעניינו (בש"פ 742/18) נאסר על פרסום פרטיים.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. אתמול הוגשה תגבורת המדינה לבקשתה. לטענת המדינה, דין הבקשה להידחות נוכח עקרון פומביות הדיון, המחייב את פרסוםשמו של הנאשם בפלילים, גם טרם הרשעתו. סמכותו של בית המשפט להורות על איסור פרסום פרטים מזהים נועדה למנוע את זיהויו של המתלווננו, אך לא את זיהויו של המבוקש. אדרבה, משיקולים של שמירה על ביטחון הציבור ומניע מטרה לעודד נפגעות נוספות – ככל שישן כאלה – להتلונן, סבורה המדינה כי קיימת חשיבות רבה דזוקא בפרסום שמו של המבוקש. המתלווננות בעניינו אין קרובה משפחה של המבוקש, וממילא אין בזיהוי כדי להביא לזיהויו. אם נפלה טעות, היה זה דזוקא בבש"פ 742/18. כמו כן מצינת המדינה, כי המבוקש הוועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני בדירה בעכו, ובנסיבות אלוברי כי קיימ אינטראס ברור לגלוות את שמו של המבוקש, למען ידע הציבור זיהרו.

3. דין הבקשה להידחות. כפי שפירטה המדינה בתגבורתה, פומביות הדיון היא הכלל; איסור פרסום – חריג לו. עניינו של איסור פרסום להגן על המתלווננות, לא על המבוקש. ממילא אין הצדקה לאסור על פרסום שמו של המבוקש.

הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, י"ט בתמוז התשע"ח (2.7.2018).

שוף